

РЕШЕНИЕ

№ 19712

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7569** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЛАН ЕКСПРЕС КАРГО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220424004676-091-001/20.03.2025 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 532/02.06.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП. С ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04.2023 г., м. 05.2023 г. и от м. 07.2023 г. до м. 05.2024 г. в размер на 54 210,00 лв. главница и 10 049,79 лв. лихви, произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД, „ДИМ.ОК“ ЕООД и „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като незаконосъобразен. В жалбата се поддържа, че актът е издаден при съществени нарушения и при неправилно приложение на материалния закон, като се твърди, че фактическите констатации и правните изводи на органите по приходите са необосновани и противоречат на действителните фактически правоотношения между страните. Навеждат се доводи, че приходната администрация неправилно е приела липса на реално извършени доставки и неправомерно упражнено право на приспадане на данъчен кредит. В съдебното производство жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и ангажира съдебно-счетоводна експертиза.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220424004676-020-001/17.09.2024 г., издадена от В. А. В. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ЛАН ЕКСПРЕС КАРГО“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.04.2023 г. до 31.05.2024 г. В хода на ревизионното производство срокът е изменен със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220424004676-020-002/12.12.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22220424004676-092-001/07.02.2025 г., срещу който е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК, съдържащо доказателства и което е прието за неоснователно от издателите на РА. Ревизионното производство е приключило с издаване на Ревизионен акт № Р-22220424004676-091-001/20.03.2025 г., с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ДИМ.ОК“ ЕООД, „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД.

В хода на ревизията органите по приходите са установили, че основната дейност на ревизираното дружество е търговия с дървени европалети втора употреба. Посочено е, че дружеството стопанисва складова база в [населено място], местност „Л.“, [улица], административен адрес [улица], както и че притежава собствен МПС – товарен „М. С.“ и товарен „Ф. К.“

Във връзка с изясняване на фактите органите по приходите са връчили на ревизираното лице искане за представяне на документи и писмени обяснения. Изискани са първични и счетоводни документи, свързани с дейността през ревизирания период, включително оборотни ведомости, хронологии на счетоводни сметки, информация за финансиране на дейността, притежавани лицензи и други документи. Жалбоподателят е представил документи и писмени обяснения, описани в ревизионния доклад.

Органите по приходите са извършили насрещни проверки на трите преки доставчика – „ДИМ.ОК“ ЕООД, „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД. В решението на ОДОП е посочено, че исканията до доставчиците са връчени по електронен път, като първоначално документи не са били представени, а след издаване на ревизионния доклад са депозираны документи от доставчиците, които са обсъдени от органите по приходите.

По отношение на „ДИМ.ОК“ ЕООД органите по приходите са приели, че е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 300,00 лв. по фактура №[ЕИК]/29.10.2023 г. с предмет доставка на дървени евро палети – употребявани, 2 100 броя по 18,00 лв. за брой. Представен е приемо-предавателен протокол от 29.10.2023 г. за предаване на дървени европалети, но според органите по приходите в него не е посочено място на предаване, както и имената на лицата, участвали при приемането и предаването. Не е представен договор. Във фактурата е посочена банкова сметка, но при проверка в информационната система на НАП е установено, че дружеството няма такава декларирана сметка. Представени са счетоводни регистри по сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“, 411 „Клиенти“ и 4532 „Начислен данък продажби“, както и справка-декларация и дневник за продажби за м. 10.2023 г.

Приходните органи са констатирали още, че „ДИМ.ОК“ ЕООД не е имало клиент „ЛАН ЕКСПРЕС КАРГО“ ЕООД в регистри 411 и 702 през проверявания период и че фактура № [ЕИК]/29.10.2023 г. не е отразена в отчетните регистри по ЗДДС през периода, за който доставчикът е бил регистриран. Посочено е също, че в дневниците за покупки на доставчика липсват данни за предходно закупуване на спорните стоки. Доставчикът е дерегистриран по ЗДДС по чл. 176 ЗДДС, не е подавал годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО за периода от 2016 г. до 2023 г., няма назначени лица по трудови договори, няма декларираны обекти, офиси и складове, а управителят представлява множество дружества с големи задължения към бюджета.

По отношение на „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД органите по приходите са приели, че е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 670,00 лв. по фактури № 100...13/29.04.2024 г. и № 100...30/31.05.2024 г., с предмет доставка на дървени евро палети и дървени скари. Представени са приемо-предавателни протоколи от 29.04.2024 г. и 31.05.2024 г. за предаване на 35 броя дървени скари и дървени евро палети в посочени количества и единични цени, както и договор от 27.04.2024 г. В протоколите не е посочено място на предаване, нито имената на лицата, участвали при приемането и предаването. В договора е посочено, че стоките се намират в склад на продавача в [населено място], но без посочен конкретен адрес. Не са представени доказателства за извършено плащане по фактурите, въпреки посочване, че плащането е извършено по банков път.

За „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е установено още, че в дневниците за покупки няма данни за закупуване на спорните стоки, дружеството е deregистрирано по ЗДДС по чл. 176 ЗДДС, не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО за периода от 2016 г. до 2023 г., няма регистрирани трудови договори, а управителят му представлява множество дружества, deregистрирани по ЗДДС и със задължения към бюджета.

По отношение на „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД органите по приходите са приели, че е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 45 240,00 лв. по 10 фактури с предмет доставка на стоки по договор за закупуване на палети. Фактурите са издадени за периоди през 2023 г. и 2024 г. и са придружени с приемо-предавателни протоколи. Според ревизиращите органи в протоколите не е посочено място на предаване на стоките, както и имената на лицата, участвали в приемането и предаването. Представени са счетоводни регистри по сметки 702 „Приходи от продажба на стоки“, 411 „Клиенти“ и 4532 „Начислен данък продажби“. Дадени са писмени обяснения, че транспортът на стоките е извършен от жалбоподателя и че предаването е станало в негов склад в [населено място], [улица].

Приходните органи са установили за „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД, че дружеството не е декларирало покупки на стоки, предхождащи процесните фактури. Декларирани са доставки от „ДИМ.ОК“ ЕООД през данъчни периоди м. 11.2023 г. – м. 02.2024 г., но по отношение на този доставчик е прието, че не е доказано той да е разполагал със стоки от вида на процесните. Посочено е още, че „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО, няма назначени лица по трудови договори или извънтрудови правоотношения, няма декларирани обекти, офиси и складове и е deregистрирано по ЗДДС.

Въз основа на тези констатации органите по приходите са приели, че представените документи не доказват реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 ЗДДС. Като основание за отказа е посочено, че не са представени достатъчно доказателства за произхода, транспортирането, съхранението и предаването на стоките, че приемо-предавателните протоколи не индивидуализират в достатъчна степен движението на стоките, както и че доставчиците не разполагат с кадрова, техническа и материална обезпеченост за извършване на фактурираните доставки.

С Решение № 532/02.06.2025 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – С. е потвърдил ревизионния акт в обжалваната част. В решението са възприети изводите на органите по приходите, че по процесните фактури не са осъществени реални доставки, а издадените фактури са с невярно съдържание. Прието е, че наличието на фактури, счетоводни записвания и приемо-предавателни протоколи не е достатъчно за признаване на правото на приспадане, когато липсват доказателства за фактическото предаване, транспортиране, съхранение и произход на стоките.

В съдебното производство по искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза. С определение съдът е приел, че поставените задачи изискват специални знания в

областта на счетоводното отчитане, поради което е допуснал изслушване на заключение от вещо лице.

В откритото съдебно заседание на 21.04.2026 г. съдът е докладвал постъпилото заключение на съдебно-счетоводната експертиза. Жалбоподателят, чрез адв. К., е заявил, че поддържа жалбата и не възразява за заключението да бъде изслушано, въпреки депозирането му извън срока по чл. 199 ГПК. Ответникът, чрез гл. юрк. С., също е заявил, че е запознат с експертизата и не възразява същата да бъде изслушана.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че спорът се отнася до отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 54 210,00 лв., както следва: по фактури от „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД – 45 240,00 лв.; по фактура от „ДИМ.ОК“ ЕООД – 6 300,00 лв.; и по фактури от „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – 2 670,00 лв. В експертизата са посочени и периодите, за които е начислен отказаният данъчен кредит, както и лихвите по периоди.

Вещото лице е изследвало счетоводните записвания по процесните фактури, включително отражението им по счетоводни сметки 304 „Стоки“, 401 „Доставчици“, 4531 „Начислен данък покупки“, 503 „Разплащателна сметка“, 411 „Клиенти“, 702 „Приходи от продажба на стоки“ и 4532 „Начислен данък продажби“. От заключението се установява, че вещото лице е проследило счетоводното отразяване на фактурите, включването им в отчетните регистри по ЗДДС и представените счетоводни справки.

По делото са представени и документи, предоставени на вещото лице от НАП, съдържащи информация за регистрационния статус по ЗДДС на доставчиците, подавани декларации, наличие на трудови договори и подавани уведомления по чл. 62 КТ. От тях се установява, че „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД е било регистрирано и дерегистрирано по ЗДДС в посочените периоди, няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 ЗКПО за 2023 г. и 2024 г. и няма данни за подадени справки по чл. 73 ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица. По отношение на „ДИМ.ОК“ ЕООД са посочени данни за дерегистрация по ЗДДС на 29.02.2024 г. по чл. 176 ЗДДС, липса на подадени ГДД по чл. 92 ЗКПО за 2023 г. и липса на данни за трудови договори към 31.10.2023 г. По отношение на „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са посочени регистрация по ЗДДС на 07.03.2024 г., дерегистрация на 16.07.2024 г. по чл. 176 ЗДДС и липса на данни за трудови договори към 31.05.2024 г.

При така събраните доказателства делото е изяснено от фактическа страна и следва да се пристъпи към правна преценка относно законосъобразността на ревизионния акт в обжалваната част.

При така установеното от фактическа страна съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на ревизионния акт, след проведено задължително административно обжалване по реда на чл. 152 и сл. ДОПК, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При служебната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът не констатира основания за нищожност на ревизионния акт. Ревизионното производство е възложено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220424004676-020-001/17.09.2024 г., издадена от В. А. В. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на орган по приходите, оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. Със ЗВР са определени ревизираното лице, видът на задълженията, ревизираният период, органите по приходите, които следва да извършат ревизията, както и срокът за нейното приключване. С последваща заповед за изменение на ЗВР срокът на ревизионното производство е изменен при спазване на процесуалния ред. Така издадените ЗВР и ЗИЗВР съдържат изискуемите

реквизити и очертават предметните, времевите и персоналните предели на ревизията.

Ревизионният доклад е съставен от определените със заповедта органи по приходите, а процесният ревизионен акт е издаден от органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията, съобразно императивното изискване на чл. 119, ал. 2 ДОПК. По делото не са налице данни актът да е издаден извън възложения обхват на ревизията или от лице без материална, териториална или функционална компетентност.

Актът е постановен в писмена форма, подписан е с квалифицирани електронни подписи, съдържа фактически и правни основания, посочени са установените задължения, периодите, размерът на главницата и лихвите, както и основанията за отказ на право на приспадане. Ето защо съдът приема, че са спазени изискванията на чл. 113, чл. 117, чл. 119 и чл. 120 ДОПК и не са налице пороци, обуславящи нищожност или отмяна на акта само на процесуално основание.

Не се установяват и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до ограничаване правото на защита на ревизираното лице. В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на преките доставчици, изискани са документи и писмени обяснения, събрани са данни от информационните масиви на НАП, анализирани са представените фактури, приемо-предавателни протоколи, договори, счетоводни регистри, дневници по ЗДДС и справки-декларации. Жалбоподателят е упражнил правото си да представи възражение по чл. 117 ДОПК, както и правото си на административно и съдебно оспорване, а в съдебното производство е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза по негово доказателствено искане.

Спорът е материалноправен и се свежда до това дали по фактурите, издадени от „ДИМ.ОК“ ЕООД, „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД, са налице реално извършени доставки на стоки по смисъла на чл. 6 ЗДДС, съответно дали за жалбоподателя е възникнало право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. По силата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС правото на приспадане възниква, когато стоките или услугите се използват за целите на извършваните от лицето облагаеми доставки. Упражняването на правото предполага и наличие на данъчен документ по чл. 71 ЗДДС. Притежаването на фактура обаче не е достатъчно, ако не е доказано, че фактурираната доставка е действително извършена. При спор относно реалността на доставката доказателствената тежест за положителния факт на получаване на стоката е на лицето, което черпи права от това обстоятелство.

Този извод съответства и на практиката на СЕС. Съгласно решенията по дела C-80/11 и C-142/11 Mahagében и Dávid, C-285/11 B., C-324/11 Tóth, C-78/12 E.-K и C-277/14 PPUH Stehcemp правото на приспадане не може да бъде отказвано автоматично само поради нарушения при доставчика или поради неизпълнение на негови публичноправни задължения. Същевременно тази практика не освобождава получателя от задължението да докаже материалноправните предпоставки за възникване на правото, включително реалното осъществяване на доставката. Когато по делото липсват обективни данни за реално движение на стоките, а събраните доказателства сочат на формално документиране без фактическо изпълнение, отказът на право на приспадане е съвместим както със ЗДДС, така и с правото на ЕС.

В настоящия случай отказът на данъчен кредит не е основан само на данъчния профил на доставчиците, нито само на липса на персонал или deregистрация по ЗДДС. Изводът на оргните по приходите е изграден върху съвкупност от факти: липса на доказан произход на стоките, липса на предходни покупки при доставчиците, липса на транспортни документи, липса на складови документи,

липса на доказателства за товарене и разтоварване, непълни приемо-предавателни протоколи, липса на индивидуализация на лицата, подписали протоколите, липса на конкретно място на предаване, липса на кадрова и материална обезпеченост, както и липса на проследим стокос поток. Именно съвкупното проявление на тези обстоятелства е релевантно за спора.

По отношение на „ДИМ.ОК“ ЕООД жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 300,00 лв. по фактура №[ЕИК]/29.10.2023 г. с предмет доставка на 2 100 броя употребявани дървени европалети. Към фактурата е представен приемо-предавателен протокол от същата дата. Органите по приходите са приели, че доставката не е доказана, тъй като не е представен договор, в протокола не са посочени мястото на предаване и лицата, участвали в предаването и приемането, липсват транспортни документи, липсват доказателства за товарене, разтоварване и съхранение, а в дневниците за покупки на доставчика липсват данни за предходно придобиване на стоки от същия вид и количество. Установено е още, че доставчикът е deregистриран по чл. 176 ЗДДС, няма подадени годишни данъчни декларации, няма назначени лица и няма декларирана материална база, съответстваща на фактурираната доставка.

Съдът намира тези констатации за правилно ценени от приходната администрация. Приемо-предавателният протокол е частен документ и доказателствената му сила подлежи на свободна преценка. Липсата на място на предаване и липсата на индивидуализация на подписалите лица не са формални недостатъци без значение, а засягат именно факта на физическо предаване на родово определени вещи. При доставка на 2 100 броя палети обичайно следва да съществуват следи за логистика – товарене, транспорт, разтоварване, складово движение, лица, приели и предали стоката, или поне конкретно място на фактическо предаване. Такива доказателства не са представени. При това положение фактурата и протоколът не установяват реално прехвърляне на правото на разпореждане със стоките като собственик.

Изводът не се променя от счетоводното отразяване на фактурата. Съдебно-счетоводната експертиза установява осчетоводяване и включване в отчетните регистри, но не установява фактическо движение на стоките. Вещото лице не е констатирало чрез самостоятелна проверка реално предаване, транспорт, складово движение или произход на палетите. Следователно експертизата има значение относно счетоводното третиране на документите, но не доказва материалноправната предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит – реална доставка.

Допълнително органите по приходите са установили, че в представените счетоводни регистри на „ДИМ.ОК“ ЕООД липсват данни „ЛАН ЕКСПРЕС КАРГО“ ЕООД да е отразено като клиент по сметки 411 „Клиенти“ и 702 „Приходи от продажба на стоки“ за процесния период, както и че процесната фактура не е надлежно отразена в отчетните регистри по ЗДДС за периода на регистрация на

доставчика. Тези обстоятелства представляват вътрешно противоречие в счетоводната отчетност на самия доставчик и допълнително компрометират доказателствената стойност на представените документи относно реалното осъществяване на доставката.

По отношение на „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е отказан данъчен кредит в размер на 2 670,00 лв. по фактури за дървени европалети и дървени скари. Представени са договор и приемо-предавателни протоколи, но органите по приходите са установили, че в протоколите отново липсват място на предаване и данни за лицата, участвали в приемането и предаването. В договора е посочено, че стоките се намират в склад на продавача в [населено място], но не е посочен конкретен адрес и не са представени доказателства, че доставчикът е разполагал с такъв склад. Не са представени доказателства за плащане, въпреки посоченото плащане по банков път. Липсват транспортни документи и документи за складово движение. Установено е още, че доставчикът няма данни за закупуване на процесните стоки, няма персонал, не е подавал годишни данъчни декларации и е deregистриран по чл. 176 ЗДДС.

Тези обстоятелства, разгледани в съвкупност, обосновават извода, че по фактурите на „РЕЛИТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е доказана реална доставка. Съдът не приема тезата, че липсата на конкретен адрес на склада или липсата на транспортни документи са изолирани пропуски. Те се добавят към липсата на предходни покупки, липсата на материална база, липсата на персонал и липсата на доказано плащане. Така не се установява нит произход на стоките, нито фактическо държане от доставчика, нито реално предаване на жалбоподателя. При тези данни счетоводното отразяване при получателя има само формален характер и не преодолява липсата на доказателства за самото данъчно събитие.

По отношение на „БИО АГРИКОЛЕ“ ЕООД е отказан данъчен кредит в размер на 45 240,00 лв. по десет фактури за доставка на палети. Този доставчик формира основната част от отказания данъчен кредит. И тук са представени фактури и приемо-предавателни протоколи, но протоколите не съдържат достатъчна индивидуализация на мястото на предаване и лицата, участвали в приемането и предаването. Липсват транспортни документи, складови разписки, пътни листове, документи за товарене и разтоварване, както и доказателства за съхранение на стоките. Органите по приходите са установили липса на предходни покупки на процесните стоки, а част от декларираните предходни доставки са свързани с „ДИМ.ОК“ ЕООД, по отношение на което също не е установен реален произход и реално движение на стоките. Доставчикът няма доказана кадрова и материална обезпеченост, няма декларирани обекти, офиси или складове и е deregистриран по ЗДДС.

Съдът приема, че именно при този доставчик липсата на проследим стоков поток е особено съществена. Не се касае за единична доставка с незначителен обем, а за множество фактури и значителен данъчен кредит. При подобен обем на доставки

обичайният търговски оборот предполага наличие на поне минимална документална следа за произход, съхранение, движение и предаване на стоките. Такава следа липсва. Представените протоколи не индивидуализират фактическото предаване, а счетоводното отразяване не доказва, че стоките действително са съществували и са били предадени на получателя.

Съдът следва да обсъди и заключението на съдебно-счетоводната експертиза. Същото следва да бъде кредитирано в частта, в която установява счетоводното отразяване на процесните фактури, включването им в дневниците по ЗДДС и записванията по съответните счетоводни сметки. Заключението е компетентно и обективно в рамките на поставените счетоводни задачи. То обаче не установява реалното физическо движение на стоките, не установява произхода им, не установява товарене, транспорт, разтоварване, складово съхранение или фактическо предаване. Вещото лице работи по счетоводни документи и регистри, но тези документи са именно предмет на материалноправната преценка – дали отразяват реални стопански операции или само формално документиране. Поради това експертизата не оборва констатациите на органите по приходите, а единствено потвърждава, че фактурите са намерили счетоводно отражение.

Съдът отчита и данните, предоставени на вещото лице от НАП, относно регистрационния статус на доставчиците, липсата на трудови договори, липсата на годишни данъчни декларации и дерегистрацията по чл. 176 ЗДДС. Тези данни сами по себе си не биха били достатъчни за отказ на право на приспадане, но в настоящия случай те се съвместяват с липсата на произход, липсата на транспортни и складови документи, непълнотата на приемо-предавателните протоколи и липсата на проследим стокосен поток. Именно съвкупната им оценка обосновава извода за недоказани реални доставки.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че органите по приходите са отказали данъчен кредит само поради нарушения при доставчиците. В ревизионния акт и решението на ОДОП са обсъдени не само данъчният статус и поведението на доставчиците, а и конкретната липса на доказателства за фактическо изпълнение на доставките – произход, транспорт, съхранение, място на предаване, лица, приели и предали стоките, плащания и реална логистична обезпеченост. Следователно не е налице недопустимо вменияване на обективна отговорност на получателя за нарушения на трети лица, а отказ поради недоказаност на материалноправната предпоставка за упражняване на правото на приспадане.

Съдът съобразява и че фактурите са за родово определени вещи – употребявани дървени палети и дървени скари. При такива стоки доказването на реалната доставка не изисква индивидуализация като при вещи с уникални белези, но изисква доказателства за реално количество, движение и предаване. В случая представените документи не позволяват да се проследи откъде доставчиците са придобили процесните количества, къде са ги съхранявали, как са ги

транспортирали, къде и от кого са предадени и как са достигнали до жалбоподателя. Това не са несъществени пропуски, а липса на доказателства за съществените елементи на доставката.

При така установената доказателствена картина съдът приема, че жалбоподателят не е провел пълно и главно доказване на реалното осъществяване на процесните доставки. Наличието на фактури, приемо-предавателни протоколи с непълно съдържание, счетоводно отразяване и включване в дневниците по ЗДДС не е достатъчно да установи реално настъпило данъчно събитие, когато липсват доказателства за произход, транспорт, съхранение, предаване и реален стоков поток, а доставчиците не разполагат с данни за стопанска обезпеченост и предходни покупки.

Поради изложеното съдът приема, че правилно органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури на основание чл. 68, чл. 69 и чл. 70, ал. 5 ЗДДС. Ревизионният акт е материално законосъобразен в обжалваната част, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане, на Националната агенция за приходите – юридическото лице, в чиято структура е органът-ответник, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК (Изм. – ДВ, бр. 17 от 13.02.2026 г.) във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с § 5 и чл. 12 и 13 от Закона за въвеждане на еврото в Република България, съдът определя на 102,26 евро.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЛАН ЕКСПРЕС КАРГО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220424004676-091-001/20.03.2025 г., издаден от В. А. В. – орган, възложил ревизията, и П. Т. П. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 532/02.06.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, с която на дружеството са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчни периоди м. 04.2023 г., м. 05.2023 г. и от м. 07.2023 г. до м. 05.2024 г. в размер на 54 210,00 лв. главница и 10 049,79 лв. лихви.

ОСЪЖДА „ЛАН ЕКСПРЕС КАРГО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, [населено място], [улица], разноси по делото в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: